

GS 767

Den Artiga och Lustiga

Sulbocken.

Jönköping, 1831, N. E. Lundströms Tryckeri.

*****:*****
 *****:*****
 ** **
 ** **
 *****:*****
 *****:*****

Den Första:

Om den artiga och lustiga Jul-Bocken.

Sjunges som: Nest hafwer jag öfwer watten och land ic.

Upp, lustigt att lefwa när allting går wäl!
 Hvad batar att förja och qwida? Bort med
 all oro, all twedragt och grål, Som Jul-
 Bocken aldrig kan lida.

2. Men lossiga nöjen i Stad och i By,
 Med sånger och muntrande lekar: Att Gub-
 ben må dansa med Gumman så fry; Att så-
 dant ej Jul-Bocken nekar.

3. I årbara, glädtiga samqwäm han
 trifs, Will gerna i Lekstugor wara; Men om
 de församlade slåß eller rifs, Då lär han ej
 hornena spara.

4. Han stängas och förer de larmande
 ut, Om han icke blidkas och mutas, Och Jul-
 ron förstör, som annars till slut Med hug-
 nad har kunnat åtnjutas.

5. Han tänker sjelf dansa med spirorna
 två, Och löjlige saker förkunna. Den min-
 sta erkänsla skall han ej försmå, Ell' någon
 sitt goda misfunna.

6. Han säger rent ut, att han ej brukar krus, Samt Tobak och Öl aldrig smakar; Men klarögda Glickor och lysande ljus Han ganska ogerna försakar.

7. Han önskar att alla, som menlösa får, I oskuld sin tid må förnöta; Att orätt och wäld icke näst undångår, Och sanning ej kommer att böta.

8. Han bjuder i dag både halter och blind, Ja, windögd och hjulbent tillika, Den magra och den som är feter och trind, Den fattiga, som ock den rika.

9. Att endrägtigt samlas och göra sig glad, På gästbud och med all' slags lekar, Han ämnar bewista båd' Landsbygd och Stad, Och hoppas att ingen det nekar.

10. Begynn, säger Jul-Bocken, Julen med fröjd, Med dans under mång-tonig låten; War lustig och Jula, med litet förnöjd, War aldrig med mycket förmåten.

11. War ense med wännen, om du någon här, Handtera den warsamt och sakta: Och waren inbördes hwarandras förswar, När wänner efter Er trakta.

12. Ero Bocken spionerar hur du bär dig åt, När Gästmon ej wistas dig nära; Bocken tål ingen som brukar försåt, Eller är utrogen mot sin utwalda fåra.

13. Gif oloflig kärlek på båten, min wän, Han säger, war mon om din ära. Hwem aktar ej en ärlig, beskedelig Swen? En oärlig blir bemött med wanära.

14. Drick Jul-öl och styrk dina darrande knän, Hwars mårg mången Cloris beröf-

wat. Förnuftiga människa! Skilj dig från få'n, Sen du dina dårskaper pröfwat.

15. Hwad batar en sprättbök, hans snille och dygd, Sen lustan på honom fått råda? Till slut han, som Bocken, besinnar sin blygd, Och nåppelig undwifer wåda.

16. Jag tror att den Bocken förstår ock Moral: Han stångar ej den som bör fredas. Men stackare den som anställer en Bal, Der ungdomens känslor förledas.

17. Så se huru Venus får Jula i år, Och Bacchus med Olkannen skria; En Bocken, för hända, patrull sjelfwer går: Han säger att hornen de flia.

18. En Bocken ej mera är wållustens wän, Sen skadan har gjort honom wiser; Han gynnär ej mer någon främare-swen, Som gör uti mjugg stora priser.

19. Der storskrutarn finner i baktal sin ro, Och fripratarn ständar ens heder; Der wisar sig Bocken så dum som en so, Till han båda två stångat neder.

20. Den styggen han buffar båd' herre och dräng, Han skonar ej någon som felar. Sen Julen gått öfwer blir han ej så sträng; Men gifwer då plåster som helar.

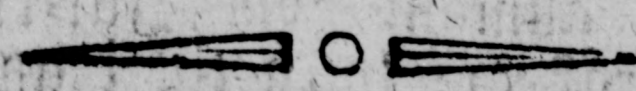
21. Till wiso, hwaraf denna Bockens Porträtt För läsaren lägges å daga: Han har ej den odygden att sig förklå, En' söka med larsf att behaga.

22. Håll derför till godo hwad Julbocken lärt, Han har nu ej mera att säga: Och blifwer här allmänt som Jul-flapp förärt; Hans walspråk är: lycka till i all ära!

Den Andra:

Jul-klappar.

Jag klappar Glickorne sött och kärligt,
Ty jag vill klappad bli igen!
Jag klappar Titus bmt och ärligt;
Ty jag behöfwer ock en vän.
Jag klappar Köpman jemt med smicker;
Ty min Credit mig anstår wäl.
Jag klappar Wården när jag dricker;
Förty jag har en törstig själ.
Jag klappar Frun hur hon behagar;
Ty hornen flåda mannen nått.
Jag klappar Domarn alla dagar;
Ty jag vill få ett qwintin rätt.
Jag klappar mina Sällsaps-wänner;
Ty jag vill se en glädlig mine.
Jag klappar Sprätten; ty jag känner
Des salig Farmors tunga skrin.
Jag klappar Presten med all wördnad;
Ty han skall ge mig mitt besked.
Jag klappar den som är förtörnad;
Ty jag ser helst min rygg i fred.
Jag klappar den med squaller löper,
På det han ej må tala sannt.
Jag klappar den som detta köper;
Ty trycket kostar en dubbel slant.
Jag klappar den af högmöd gåser;
Ty jag vill hedras ock af den.
Jag klappar den som detta läser.
Nu är det slut: Farmål, min vän!

Den Tredje:

Jul-wisa.

Nu är det Jul!

Grön är ej marken, dock icke så ful.
Wintern, fast Gubbe, rätt kraftigt framgår,
Måttligen pudrad uti sina hår.
Stelnade watten uti våra sjöar
Bygger oss broar till holmar och öar.

Och inom hus!

Der är det idelig klarhet och ljus,
Tregrenigt ljus för den lilla tänds opp,
Kärligt som ungdomens nyfödda hopp,
Äfwen i köjan den fattige wankar,
Lyft af sin spiseld och askgråa dankar.

Matmor är trött!

Helaste weckan hon hushållet skött:
Slagtning, bryggning och twättning och bak
Nu warit hennes hwardagliga sak.
Matfar hos andra visiter fått göra,
Hem ingen främmande låst med sig föra.

Julklappar, se!

Pappa och Mamma åt barnena ge;
Glickan åt älskarn och Frun åt sin man,
Som wedergåller så godt, som han kan: —
Den ur sin pung inga pengar kan skaka,
Han in natura dock klappar sin maka.

Äck, se hwad mat,

O, hwilken mäska i skålar och fat!
Lutfisk och tårta, samt stekar och gröt,
Brun af kanel, och så sockrad och söt.
Sjelfwa de utswultna tiggare-magar
Plåga sig wäl dessa sötebrödsdagar.

Brånvin och öl!
Derpå är oppsjö, men brist uppå mjöl.
Mången, som ej inom natt, inom år,
Måktat sig köpa af spisöl en tår,
Njuter nu fornmaltets ädlaste safter
För att få rus och förnyade — krafter.

Julottan, tänk!
Moder med barn uti kyrkan i bänk
Fröjdas åt ljusen; — men hemma är Far,
Glöggus uppblandar och kallsupar tar;
Sedan i Högmasåsan bär han på Presten,
Går efter Amen att klunka ur resten.

Stephanii dag
Börjas med dansar och lustiga lag.
Bondts på lekstuga swingar sin dräng,
Och uppå Bal i Staden, hvad fläng!
Bland de förnåma med wals och quadriller,
Helsa och kraft man i nattwak förspiller.

Komme Nytt År!
Hälsas det skall med enhälligt: Gutår!
Trettondagsstjernen, en häröld för Knut,
Bådar, att Julen är snarligen slut.
När man fått länge i öfwerflöd wälta,
Kommer nu åter den tiden att swälta.

Kostar 1 s. Banco.